

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.569/2014/4.szám

A Kúria a Dr. Dobos József ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adó ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. április 25. napján kelt 15.K.27.279/2013/8. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán, alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.27.279/2013/8.számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.600.000 (egymillió-hatszáz ezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felszámolás alatt álló felperes B és T községek külterületein lévő vízgyűjtő területek belvízelvezető csatornáinak rekonstrukciója kapcsán 19.175.250 forint áfa tartalmú számlákat fogadott be a korábbi nyertes közbeszerzési eljárásban vele konzorciumi kapcsolatban álló C Kft-től (a továbbiakban: C.Kft.). Ezen bizonylatok, valamint a VKft. (a továbbiakban: V.Kft.) által iratőrzésről kiállított, 167.000 és 970.000 forint áfa tartalmú számlák alapján a felperes levonási jogot kívánt gyakorolni.

Az elsőfokú adóhatóság a felszámolás alatti időszakra vonatkozó bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott felperesnél a 2009.09.03.-2010.12.31. közötti időszakra.

Ellenőrizték a C.Kft. alvállalkozóit, megállapították, hogy közülük az L-R Invest Bau Kft. (a továbbiakban: L. Kft.) teljesítése nem igazolt, ennek következtében a továbbszámolásra sem kerülhetett volna sor, a C.Kft. számlái nem hiteles bizonylatok.

A revízió megállapítása szerint a felperes iratai 2009. október 12-

én nem kerülhettek a V.Kft. őrzésébe, 2009. november 16. és 2010. március 9. között pedig nem határozható meg az irattározás helye.

Az ellenőrzés adatai alapján az elsőfokú adóhatóság 2009. december és 2010. I., II., IV. n.évekre 20.312.000 forint áfa adókülönbözetet állapított meg, az adóhiánynak minősülő hányad után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Az alperes a 3114471474 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Hivatkozott arra, hogy a számlakibocsátók nem nyújtották a számlákban feltüntetett szolgáltatásokat a felperes részére.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. Indokolása szerint a belvízvezető csatornák rekonstrukciós munkálatait nem a C. Kft. végezte el és erről a felperes tudott, vagy kellő körültekintés mellett tudnia kellett volna. A perbeli szerződések nem a felszámoló kötötte, azonban a felszámolás elrendelésekor azokat felülvizsgálhatta, a munkák folytatását engedélyezte. Ezt követően azonban nem tartotta a kapcsolatot a beruházókkal, holott minimálisan elvárható lett volna, hogy ellenőrizze, kik végzik ténylegesen a munkát. T J műszaki ellenőr is úgy nyilatkozott, hogy az elvégzett munkát a felperestől vette át. Nagyobb körültekintést indokolt volna az a tény is, hogy az alvállalkozó bevonása ellenére a beépített anyagok vevője a felperes volt.

Az elsőfokú bíróság a V. Kft. tekintetében megállapította, hogy 2009. december és 2014. január hónapokban a felperes részére nem végzett iratőrzést. Egyrészt azért, mert az iratokat korábban őrző cég 2009. október 12. napján még nem adta át az iratokat a felperesnek, másrészt azért, mert a V. Kft. csak 2010. március 10. napjától használhatta az őrzésre szolgáló ingatlant.

A felperes felülvizsgálati kérelemmel támadta a jogerős ítéletet és annak hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a kereseti kérelemnek megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet azzal sérti az adózási és a peres eljárásra irányadó jogszabályokat, hogy a megalapozatlan és jogszabálysértő közigazgatási határozatot változatlan tartalommal hatályában fenntartotta.

Az alperesi határozatban foglaltakkal szemben a C. Kft. által folytatott beruházások teljes mértékben megvalósultak. A felperes nem tudott és nem is kerülhetett soha olyan helyzetbe, hogy tudomása legyen a C. Kft. által a munkákba esetlegesen bevont további alvállalkozókról. A V.Kft. esetében az ügyvezető nyilatkozatának szándékos félreértelmezéséről volt szó. Az Európai Unió Bírósága által megkövetelt objektív tények vizsgálatának nincs nyoma. Az adóhatóság feladata lett volna objektív tényekkel igazolni, hogy kik vettek részt az adókijátszásban és kik tudtak

erről.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert az jogszerű volt.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet (Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 275.§, BH2002.29.).

A rendelkezésre álló adatok alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság jogerős ítéletének meghozatala során mind a Pp. 206.§ (1), mind a 221.§ (1) bekezdését maradéktalanul megtartotta. Ennek következtében az adójogviszonyra irányadó eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat, valamint az Európai Unió Bíróságának azokat érintő döntéseit is nem csupán helytállóan jelölte meg, de alkalmazásuk is megfelelt az irányadó tényállásnak.

A felperesnek ismernie kellett a C.Kft. teljesítőképességét: egyrészt a közbeszerzési pályázat benyújtását megelőző konzorciumi szerződés megkötése kapcsán, másrészt azért, mert a C.Kft-vel, a későbbiekben mint alvállalkozóval szerződött a nyertes munka elvégzésére. A beépített anyagok felperes nevére történő megvétele, a kettős építési napló vezetés, a felperes által teljesített műszaki átadás felperes tudomása nélkül nem valósulhatott meg. Alaptalan a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása, hogy a felperes nem kerülhetett olyan helyzetbe, melyben felismerhette, nem a C. kft. teljesítette a szolgáltatást.

Az elsőfokú bíróság az iratörzés tekintetében is megalapozottan döntött: a felperes a vissza nem kapott iratokat nem adhatta át a V. Kft-nek, illetve tárolás céljára szolgáló ingatlan hiányában nem kerülhet sor az iratok megőrzésére.

A perbeli adóigazgatási jogviszonyban az alperesnek a levonási jog gyakorlásával összefüggésben kell feltárnia a tényállást, ezt meghaladóan nem feladata annak kiderítése, hogy kik vettek részt az adókiírátszásban és kik tudtak erről. A felülvizsgálati kérelem ezen hivatkozása is alaptalan.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes

alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2015. február 19.

***Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró***

dr. Oláh

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő